

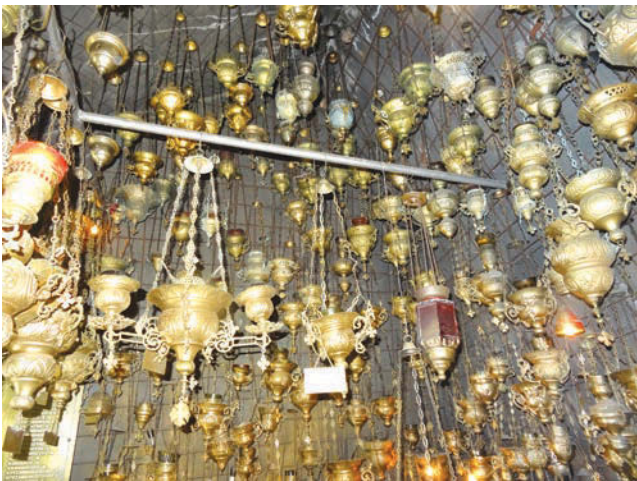
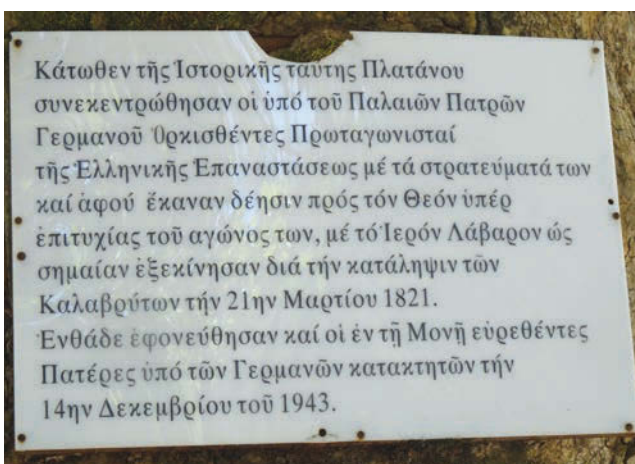

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ-ΠΕΡΙΗΓΗΣΗ

του Δημήτρη Καμετόπουλου.

Μαζί του και ο Παύλος Θεοδωρακόπουλος

«Καλάβρυτα: Ένα ταξίδι, όλο συγκίνηση στην μοναδική φύση, στην ελληνική ιστορία και στο ελληνικό έθνος»

Η Ελλάδα από άκρη σε άκρη τους καλοκαιρινούς μήνες, ιδιαίτερα αυτή που βρίσκεται εκτός των μεγαλοπούλεων, αναμφίβολα προσφέρει σε κάθε επισκέπτη, Έλληνα ομογενή από την Αυστραλία και εκείνον από άλλα μέρη του κόσμου και βεβαίως τον ξένο τουρίστα, μία απέραντη συγκίνηση από την απaráμιλλη φυσική ομορφιά της χώρας και ένα αναβάπτισμα στην μακραίωνη και ηρωική ιστορία του ελληνικού έθνους. Από την Μακεδονία και την Θράκη ως την Κρήτη και τα Δωδεκάνησα, η Ελλάδα το καλοκαίρι αποτελεί πάντα έναν πόλο απόλαυσης και ξενοιασιάς μακριά από την καθημερινή ρουτίνα και την προγραμματισμένη ζωή μας, είτε ζει κανείς εντός της Ελλάδας, είτε ζει στην Διασπορά. Η ιστορική και μαρτυρική πόλη των Καλαβρύτων προκαλεί ρίγος από την μια μεριά ως την άλλη και ενδείκνυται ανεπιφύλακτα για μια ολιγοήμερη ή ολοήμερη τουλάχιστον επίσκεψη εκεί! Παρασκευή 27 Ιουλίου 2015. Ο γράφων αποφάσισε να κάνει το σχετικά κοντινό ταξίδι με πούλμαν του ΚΤΕΛ Αχαΐας από τον σταθμό του Κηφισού της Αθήνας με το πρώτο δρομολόγιο Αθήνα-Πάτρα και με αποβίβαση στην πανέμορφη Ακράτα. Εκεί έγινε η συνάντηση με τον συνάδελφο Παύλο Θεοδωρακόπουλο για να πραγματοποιηθεί η μετάβαση προς το Διακοπτό και βέβαια η επιβίβασή μας στον οδοντωτό σιδηρόδρομο ή το τρενάκι, όπως ήταν προγραμματισμένο και «επιβεβλημένο» για τα ξακουστά Κα-

λάβρυτα. Η ζέση αρκετή αφού η θερμοκρασία στις 10.30πμ ήταν ήδη στους 30οC αλλά υποφερτή και θα σκαρφάλωνε το μεσημέρι στους 34-35οC. Όταν μπει η εποχή του καλοκαιριού μαζί με τις ζέστες στην Ελλάδα, απολαμβάνει κανείς πραγματικά τι θα πει καλοκαίρι και ζέση. Η πρώτη μας βόλτα πριν ξεκινήσουμε με τον οδοντωτό σιδηρόδρομο ήταν μια σύντομη επίσκεψη στο επιβλητικό χωριό του Πλατάνου Αιγειαλίας, γενέτειρα του Παύλου, το οποίο βρίσκεται κυριολεκτικά γαντζωμένο στην πλαγιά του βουνού, πάνω από την παραλία και μεταξύ του Αιγίου και της Ακράτας. Η θέα μοναδική από το κατάφυτο χωριό όπου οι ελιές αναβλύζουν και από τις πέτρες της πλαγιάς! Η θάλασσα στον Κορινθιακό κόλπο την ημέρα αυτή εντελώς «λάδι», ένα ολόισιο φαινόμενο που από μακριά προσκαλούσε οποιονδήποτε να περπατήσει πάνω της άφοβα! Μετά από τον Πλάτανο, το αυτοκίνητο μας πήγε στο Διακοπτό, όπου ο παραδοσιακός ελληνικός νεοκαφές-φραπέ ήταν αναγκαίος για να δροσιστούμε πριν εισέλθουμε στο ένα από τα δύο μοντέρνα κλιματιζόμενα βαγόνια του οδοντωτού σιδηρόδρομου. Το τρενάκι, γεμάτο από Έλληνες επισκέπτες αλλά και αρκετούς ξένους, είχε αναχωρήσει στις 11.15πμ και δεν καθυστέρησε ούτε ένα λεπτό. Η διαδρομή, διάρκειας περίπου μιας ώρας, μέσα από το φημισμένο για το φυσικό του κάλλος φαράγγι του Βουραϊκού, μια μοναδική εμπειρία!! Καταπληκτική διαδρομή αφού κάπου στα μισά, το

